

Complexul Național Muzeal „Moldova” Iași
Muzeul Științei și Tehnicii „Ștefan Procopiu”

Monica Nănescu

Oana Florescu

PROF. DR. C. V. GHEORGHIU
(1894-1956)

O viață dedicată științei și învățământului românesc

editura | iași
palatul
culturii | 2016

seria **PERSONALITĂȚI**

MUZEUL „PONI-CERNĂTESCU”

Complexul Muzeal Național „Moldova” Iași
Muzeul Științei și Tehnicii „Ștefan Procopiu”

Monica Nănescu

Oana Florescu

PROF.DR.C.V.GHEORGHIU
(1894-1956)

O VIAȚĂ DEDICATĂ ȘTIINȚEI ȘI
ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ROMÂNESC

editura	iași
palatul	
culturii	2016

Acest volum este realizat de către Complexul Muzeal Național MOLDOVA Iași cu finanțare din partea Ministerului Culturii.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

NĂNESCU, MONICA

**Prof. dr. C.V. Gheorghiu : (1894-1956) : o viață dedicată științei
și învățământului românesc / Monica Nănescu, Oana Florescu. -**

Iași : Palatul Culturii, 2016

ISBN 978-606-8547-20-6

I. Florescu, Oana

54(498) Gheorghiu, C.V.

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această publicație nu poate fi reprodusă sau folosită în niciun fel și prin niciun mijloc – fotografic, electronic sau mecanic, inclusiv prin fotocopiare, înregistrare sau sisteme de stocare și interogare a datelor – fără acordul prealabil scris al editurii și/sau al autorului. Autorul poartă responsabilitatea textului și fotografiilor conținute în această publicație.

© Editura PALATUL CULTURII, 2016

Piața Ștefan cel Mare și Sfânt, Nr. 1, Iași 700028, Romania

Tel./fax: 0040 232 218383

www.palatulculturii.ro

ISBN 978-606-8547-20-6

CUPRINS

Cuvânt înainte	5
Viața și activitatea științifică	6
Cariera universitară	7
Activitatea didactică	9
Discipoli și prieteni.....	16
Correspondența	19
Bibliografie	23

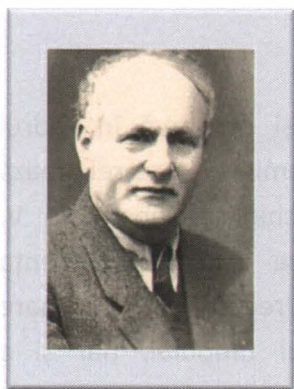
Muzeul „Poni –Cernătescu” din Iași conservă în cadrul expoziției permanente o serie de fapte și amintiri care reliefează viața și opera științifică a profesorului chimist Constantin V. Gheorghiu. Cu ajutorul mărturiilor extrase din corespondența profesională și familială, a documentelor și recenziilor referitoare la unele materiale publicate de-a lungul timpului, dar și a obiectelor personale prezente în dispunerea tematică a expoziției permanente, am creionat amprenta în epocă a dimensiunii socio-culturale a personalității mai sus amintite, readucând în atenție conturul istoric specific, caracteristic unei importante perioade de dezvoltare a chimiei în România.

Am considerat că cei care educă, formează specialiști și caractere au o contribuție esențială la dezvoltarea societății și implicit a gradului ei de civilizație.

Sperăm ca materialele de referință incluse în lucrare pot constitui un reper pentru toți cei interesați de istoria științei, învățământului și de personalitățile care au reprezentat cu cinste școala universitară de chimie de la Iași.

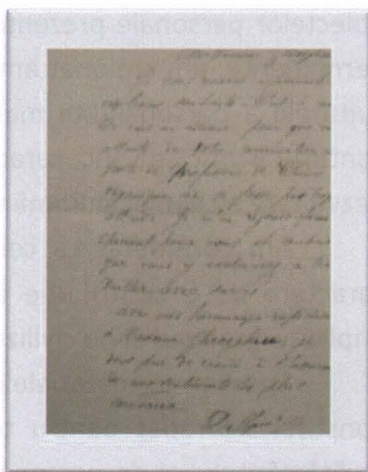
Autorii

VIAȚA ȘI ACTIVITATEA ȘTIINȚIFICĂ

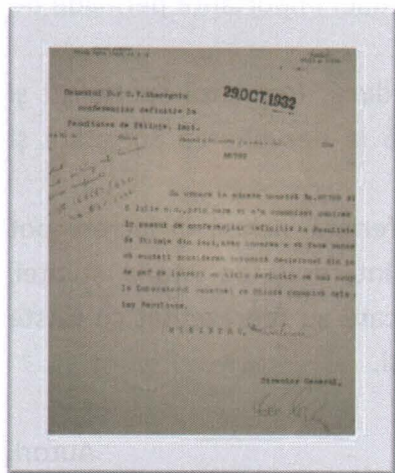

*Constantin V.Gheorghiu
(1894-1956)*

Născut la 25 octombrie 1894, în comuna Dolhești, satul Răducăneni, județul Iași, Constantin V.Gheorghiu (1894-1956) este considerat astăzi un important chimist, renumit profesor la catedra de chimie organică a Universității „Al.Ioan Cuza” din Iași. Studiile universitare le începe, în anul

Scrisoare de felicitare, adresată de către M.Delépine cu prilejul numirii lui C.V.Gheorghiu în funcția de profesor la Catedra de chimie organică (1937)

Adresă nr.86789 de numire a lui C.V.Gheorghiu în funcția de conferențiar (29 octombrie 1932)

1916, la Facultatea de Științe din Iași, secția de chimie-fizică, dar este obligat să le întrerupă din cauza războiului care devenise iminent.

În 1918, reia cursurile Facultății de Științe pe care le absolvă în 1920 și devine licențiat în științele fizico-chimice. La scurt timp, parcurge toate gradele didactice: asistent (1921), conferențiar (1932) și profesor (1937) la Catedra de Chimie Organică a Facultății de Științe din Iași. Activitatea organizatorică, didactică și de cercetare a lui C.V.Gheorghiu și a numeroșilor săi colaboratori s-a desfășurat în Laboratorul de Chimie Organică a Universității "Al.Ioan Cuza" din Iași, amenajat de profesorul Anasatasie Obregia, după modelul celor de la Zürich.

CARIERA UNIVERSITARĂ

Încă din luna septembrie 1920, deci înainte de a fi în posesia diplomei de licență în chimie, C.V.Gheorghiu își începe activitatea de preparator, la Laboratorul de Chimie Organică, unde a fost reținut de profesorul sau Anastasie Obregia, datorită însușirilor sale intelectuale remarcabile și a unei solide pregătiri în domeniul chimiei.

După licență, perioada 1921-1928, a reprezentat pentru C.V.Gheorghiu cea mai fecundă din punct de vedere al cercetărilor științifice efectuate. Sub conducerea profesorului Anastasie Obregia susține în 1927 doctoratul, cu teza intitulată *Acțiunea izosulfocianatilor asupra oximelor* și obține titlul de doctor cu mențiunea „**cu distincție**”, titlul care-l va propulsa ca șef de lucrări 1928 și apoi conferențiar (1928-1937).

Urmează o perioadă foarte intensă, de muncă asiduă de cercetare efectuată în țară cât și în străinătate, care îl va consacra drept profesor titular la aceeași catedră a Universității „Al.Ioan Cuza” (1937) Iași.

Dornic de a fi la curent cu cercetările efectuate pe plan european, C.V.Gheorghiu beneficiază, între anii 1932-1933, de o bursă postdoctorală în străinătate, unde se specializează în cadrul laboratorului de chimie organică de la Collège de France din Paris, sub conducerea profesorului Marcel Delépine. Această instituție universitară din Franța a fost fondată în anul 1529, de către regele Francis I, după modelul Sorbonei, sub numele de Collège Impériale și avea ca obiectiv promovarea studiilor umaniste. Ulterior, în anul 1870, odată cu diversificarea specializărilor în domeniul științelor (matematică, fizică, chimie ș.a.), primește denumirea sub care este cunoscută și astăzi.

Collège de France împreună cu marile școli franceze *Sorbona*, *Școala de Medicină*, *Școala Politehnică* și mai multe licee formau faimosul Cartier Latin al Franței. La această instituție de prestigiu au predat, de-a lungul timpului, psihologul Claude Bernard, filozoful Henri Bergson, chimiștii Henri Regnault și Marcelin Berthelot, fizicianul Paul Langevin, ș.a. Printre oamenii de știință români care au studiat aici s-a numărat și fizicianul Ștefan Procopiu, care în 1920, a urmat cursul de teoria relativității, condus de profesorul Paul Langevin.

La Collège de France, Constantin V. Gheorghiu a ajuns în anul 1932, împreună cu soția și fiul său Octav. A fost cazat la Hotelul d'Avenir, pe strada Gay Lussac, unde locuia și bunul său prieten Horia Hulubei. Hotelul era plasat la vreo 300 m de laboratorul profesorului de chimie organică Marcel Delépine. După

o temeinică pregătire teoretică și aplicativă în cadrul laboratorului de chimie organică a profesorului Marcel Delépine, la 22 martie 1933, C.V.Gheorghiu devine docent în specialitatea Chimie organică.

În timpul liber, împreună cu Horia Hulubei cutreiera Parisul. Îi cunoștea bine străzile, preferând în special Montparnasse și Pigalle, care ofereau numeroase atracții. Vizitau monumente, biserici, muzee, grădini și porturi, care constituiau locurile preferate de plimbare. După întoarcerea în țară, Constantin V.Gheorghiu a fost mereu preocupat de înființarea la Iași a unui laborator modern de cercetare în domeniul chimiei.

ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Ca profesor la catedra de chimie organică a fost preocupat mereu de dorința de a alcătui un curs de chimie organică cât mai complet, care să cuprindă cele mai noi date apărute în literatura de specialitate.

*Profesorul C.V.Gheorghiu în
cabinetul de lucru (1950)*

Documentele de arhivă ni-l arată preocupat de îmbunătățirea organizării și dotării atât a laboratoarelor, cât și a bibliotecii. În acest sens, o serie de cereri au fost înaintate forurilor decizionale, în speță Decanatului de Științe din Iași, printre care se numără și copia adresei nr.114 din 1938, de unde cităm:

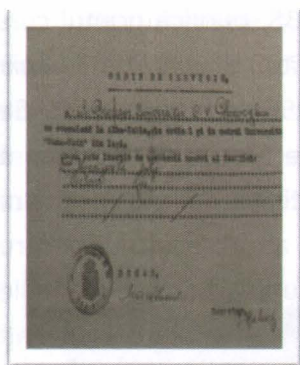

„În starea actuală e foarte greu de făcut știință. Așa amintesc că în Iași nu se găsește nici un spectrograf, ori acum în chimia organică se lucrează cu spectre de absorbție, spectre Raman etc., de asemenea nu se găsește o lampă cu ultraviolete, nu mai vorbesc de alte aparate mai complicate”. Cu toate lipsurile semnalate prelegerile profesorului erau însoțite întotdeauna de experiențe demonstrative, pe care le îmbogățea an de an. O deosebită activitate a consacrat-o alcătuirii și structurării materialului bibliografic, în vederea realizării primului curs complet de chimie

organică, destinat studenților. Astfel, în 1938, publică primul curs de specialitate, după note de curs, intitulat *Curs de chimie organică*, urmând ca în perioada 1955-1956, același curs să fie litografiat și să apară în 2 volume. Cei care au avut prilejul de a audia cursurile lui C.V.Gheorghiu erau fascinați de extraordinara risipă de forță, de dinamismul neîntrerupt al profesorului pentru care tablele deveneau neîncăpătoare, atunci când scria legile chimiei, formulele chimice sau când evoca figurile marilor savanți ai vremii.

Programa Catedrei de Chimie Organică cuprindea în anii 1941-1941 cursuri, lucrări practice cu studenții și activitate științifică. În cursul anului III trata capitole speciale ale chimiei organice, prin care reușea să dea o imagine clară asupra principalelor clase de compuși organici naturali, îmbinând de la caz la caz expunerea cu exemple de compuși organici de sinteză, în special la capitolul coloranți. În plină activitate științifică, la 18 martie 1944, profesorul C.V.Gheorghiu era înștiințat că, împreună cu soția și fiul său, este evacuat de la Universitatea „Al.Ioan Cuza”. Urmările războiului s-au dovedit nefaste și asupra Laboratorului de Chimie Organică de la Iași. Relevantă în acest sens este scrisoarea adresată profesorului C.V.Gheorghiu de către asistentul său Vasile Matei, la 12 martie 1945:

„Am sosit la Iași de câteva zile însoțit de copil. La Universitate este foarte trist : Laboratorul nu mai este așa cum l-am lăsat în Iulie trecut. A ars complet aripa veche. În sălile noastre plouă și ninge ca afară. Este foarte greu de locuințe și viața este foarte scumpă. Vă rog să-mi comunicați când începe Facultatea și dacă s-a rezolvat favorabil situația mea” Cu stimă, V.Matei

Ordin de serviciu, 1944

Carte poștală, 1944

Virtuțile de dascăl, de organizator și de cercetător ale lui C.V.Gheorghiu, încununare de o strălucită operă științifică, i-au adus binemeritate consacrări, deși personal nu le căuta. În anul 1937 a fost ales membru titular al Academiei de Științe, în 1955 devine membru corespondent al Academiei Române.

În 1952, profesorul C.V.Gheorghiu a fost numit șeful catedrei de Chimie Organică, din cadrul Facultății de Chimie, prilej cu care i-au revenit o serie de obligații didactice aferente funcției, fie cu caracter strict profesional (seminarii, cursuri, consultații, examene de doctorat, sesiuni științifice), fie altele, cu caracter profesional-administrativ (ședințe de colectiv de catedră, controlul activității didactice din catedră), fie activități caracter educativ (îndrumarea studenților). Pe parcursul anilor și-a înțeles datoria și a respectat funcția de cadru didactic, nu doar în calitatea activității didactice și de cercetare, ci și prin comportarea sa în ansamblu. A orientat activitatea didactică în spiritul respectului față de transmiterea cunoștințelor prin curs, seminarii și lucrări de laborator. Profesorul C.V.Gheorghiu a fost desemnat ca membru

Într-o serie de comisii de avizare a programelor didactice cu studenții sau de echivalare a diplomelor de doctorat. Activitatea susținută, de înțelegere, bunăvoință și generozitate din cadrul catedrei de chimie organică se datorează modului în care a fost format, ambiției în care s-a dezvoltat, dar mai ales calităților sale, propriilor convingeri privind comportarea față de om și criteriile sale de apreciere. Alături de activitatea științifică și didactică, profesorul C.V.Gheorghiu s-a preocupat în permanență de formarea cadrelor de cercetători, contribuind la crearea unui mediu prielnic pentru o cercetare valoroasă în cadrul școlii de chimie organică de la Universitatea „Al.Ioan Cuza” din Iași. În întreaga existență, el a făcut știință înconjurat de

*Constantin V.Gheorghiu,
academician*

numeroși discipoli care au beneficiat de spiritul său inventiv, de îndemnul și îndrumarea lui neobosită. Aduna în jurul său asistenți, colaboratori, studenți pentru a-i iniția în munca de cercetare, pentru a lămuri împreună diferite probleme. Pasiunea pentru știință îl făcea să ajungă la facultate în primele ore ale dimineții, începându-și ziua de lucru cu obișnuita sa vizită în laborator. Nu-l obosea, poate constituia o destindere, contactul cu studenții și asistenții. Trecea pe la fiecare masă de lucru, se interesa de mersul experiențelor, dând îndrumări, muștrând

uneori, indicând revista sau tratatul ce trebuia consultat. De multe ori însoțea pe tânărul cercetător în bibliotecă, pentru a-l iniția în căutarea literaturii, în modul cum trebuie păstrate caietele de lucru și de literatură, dând sfaturi și insistând asupra multor detalii importante care scapă unui începător. Se interesa continuu de rezultatele obținute, împărtășind cu colaboratorii bucuria unei reușite. Cu deosebită competență și dăruire a contribuit la

De la stânga la dreapta: Al.Cișman, Ilie Matei, Radu Cernătescu, Anne Marie Papafil, Gheorghe Alexa, Virginica Gropnic, Anastasie Obregia C.V.Gheorghiu, Cristea Niculescu Otin, Eugen Papafil.

formarea unei importante serii de discipoli care și-au lucrat doctoratul sub conducerea sa și anume: Lucia Manolescu, Leonia Stoicescu Crivetz, Elena Bogdan, Elena Cozbuschi, C.H.Budeanu, Boris Arventiev, Gheorghe Meran, Magda Petrovanu, Mircea Candiano Leonte. Ca o recunoaștere a acestor merite Laboratorul

de Chimie organică a Universității ieșene poartă, din anul 1990, numele „Prof.C.V.Gheorghiu”.

La Muzeul “ Petru Poni-Radu Cernătescu”, Iași, profesorul C.V.Gheorghiu este unul dintre profesorii academicieni a căror memorie este cinstită în cadrul *Camerei Personalităților ieșene în domeniul Chimiei*, alături de cele ale lui Petru Poni, Anastasie Obregia, Nicolae Costăchescu, Radu Cernătescu, Ilie Matei, Mihai Dima, Ion Zugrăvescu, Gheorghe Alexa.

De la stânga la dreapta:
Radu Cernătescu, Gheorghe Alexa,
Virginica Gropnic, C.V.Gheorghiu

A participat la numeroase conferințe și congrese internaționale formându-se și comunicând asupra celor mai recente cercetări în domeniul chimiei organice. Activitatea științifică a lui C.V.Gheorghiu s-a întregit prin publicarea unei importante monografii, intitulată *Coloranți organici*, care a fost premiată post-mortem, cu Premiul de Stat, în 1956. Această monografie a fost recenzată atât în revistele din țară, Buletinul

Politehnicii „Gh.Asachi”, „V.Adamachi”, „Natura”, cât și din străinătate, precum. „Gazzetta Chimica”, „Scientia”, „Revue Generale des Sciences” etc. Referitor la această importantă lucrare, interesantă este recenzia făcută de Costin Nenițescu, în Revista „V.Adamachi” nr.1447, pag.309, care remarcă: *Apariția cărții D-lui prof.Gheorghiu este un eveniment rar în analele*

publicațiilor științifice românești. Această lucrare de vastă condițiune științifică va interesa pe toți chimiștii, îndeosebi pe aceia ce admiră infinita diversitate a produșilor naturali.

DISCIPOLI ȘI PRIETENI

Spirit deschis spre informare și comunicare, Constantin V. Gheorghiu a legat prietenii importante cu marile personalități din domeniile chimiei sau ale fizicii, care și-au desfășurat activitatea în aceeași perioadă. Amintesc aici prietenia pe care a avut-o cu profesorii de chimie-fizică Eugen Papafil și Mariana Papafil, cu profesorul de chimie organică Ilie Matei, cu profesorul Boris Arventiev și nu în ultimul rând cu binecunoscutul profesor de fizică Ștefan Procopiu, cel care a cărei magistrală activitate științifică a fost încununată de recunoașterea internațională de specialitate, ca urmare a descoperirii momentului magnetic al electronului.

Din însemnările profesorului C.V. Gheorghiu, prezente în Arhiva documentară a Muzeului „Petru Poni- Radu Cernătescu”, sunt deosebit de interesante cele legate de personalitatea științifică a profesorului Procopiu: *Pe profesorul Procopiu l-am cunoscut mai bine, după ce am luat conducerea Revistei „V.Adamachi” , în anul 1940. Era un pasionat de știința pe care o practica și nu adeseori continua discuțiile începute la Universitate pe străzi, uitând să se ducă la masă...*

Ștefan Procopiu a desfășurat o importantă activitate pe tărâmul științei, publicând numeroase lucrări, care au depășit până în 1941 numărul de 100. A găsit fenomenul de forță electromotrice de mișcare, a stabilit o nouă metodă pentru studiul dispersiei electrolitelor și a conductibilității termice, a studiat birefringența electrică și magnetică a suspensiilor cristaline, numit în literatură

fenomenul Procopiu, a studiat fenomenul Barkhausen "transversal", a dat prima dată hărțile magnetice ale României.

Despre profesorul Horia Hulubei, C.V.Gheorghiu notează într-o însemnare din 29 Martie 1931: „Datorită capacității sale științifice, în Franța se distinge ușor și pe când în țară funcționa numai ca șef de lucrări, la Paris este numit la început Maître de recherches și apoi Directeur de recherches în cadrul unei organizații de cercetare științifică de pe lângă Ministerul Educației. Era singurul străin care funcționa ca director, gradul cel mai mare din această organizare.

Ca răsplată a activității sale științifice, profesorul H.Hulubei a fost ales membru corespondent al Academiei de Științe din Paris și a fost laureat al Academiei din Paris cu premiu Henry Wilde (1938). A făcut numeroase lucrări științifice, care sunt recunoscute. Fiind coleg și prieten al Profesorului Hulubei, mărturisesc că el a avut întotdeauna idei progresiste și chiar în timpuri grele, nu se sfiia să le mărturisească public. Era generos și totdeauna a ajutat pe cei care i s-au adresat cu vreo nevoie de orice fel”.

Profesorul Mircea Savul a fost prieten și colaborator apropiat al lui C.V.Gheorghiu, care menționează într-o referință din 1950 următoarele: *Cunosc pe D-l Prof. Mircea Savul încă de când eram în liceu, D-sa fiind cu un an înainte, era șef de clasă la anul nostru....*

Grație bunei pregătiri, după luarea doctoratului a fost chemat la București ca șef de lucrări și conferențiar, unde a suplinat și catedra savantului Mrazec. La declararea vacantei catedrei de Mineralogie la Iași, consiliul profesoral l-a chemat în 1937 să ocupe această catedră. Era o persoană preocupată cu activitatea științifică și didactică, dând un prețios ajutor la

redactarea Revistei Științifice „V.Adamachi”, care apărea sub conducerea subsemnatului”.

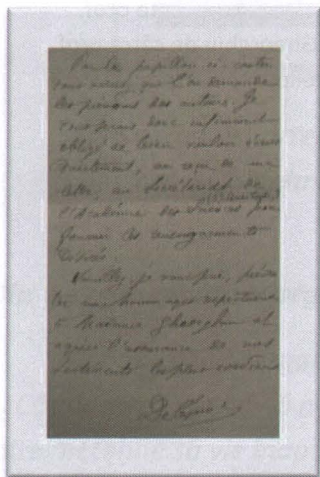
Profesorul Eugen Papafil era bun prieten cu Constantin V. Gheorghiu. Locuia pe strada Nicu Gane, într-o casă realizată cu multe sacrificii. Fire boemă, profesorul Papafil avea întotdeauna casa plină de oaspeți, printre ei numărându-se și familia Gheorghiu. De altfel, profesorii și conferențiarii erau toți prieteni între ei, se vizitau reciproc și de multe ori petreceau o parte din vacanță împreună. Această armonie care domnea la Universitate era mai ales remarcată de profesorii care veneau de la București la Iași, cu ocazia desfășurării unui concurs.

Formator de discipoli, Constantin V.Gheorghiu precizează despre Constantin Budeanu că *a fost unul dintre discipolii săi apropiați, care în 1948 a susținut teza de doctorat, cu titlul Contribuții la studiul reacției dintre izocianați și oxime.* Activitatea deosebit de bogată desfășurată pe tărâm didactic, la catedra de Chimie organică, s-a concretizat în predarea unor cursuri de *Cataliză Organică, Analize de Mineruri și Gaze, Chimie generală* etc. Cercetarea științifică desfășurată de Constantin Budeanu s-a axat pe substanțele cu acțiune tuberculoasă, asupra cărora a prezentat doar în anul școlar 1953-1954, la Universitatea „Al. Ioan Cuza”, cinci lucrări originale. Despre o altă colaboratoare, Leonia Crivetz profesorul Gheorghiu menționează că *și-a desfășurat începând din 1946 activitatea ca asistentă la Laboratorul de Chimie organică. Primele cercetări științifice le-a efectuat asupra derivaților de tiotetrahidrochinazolină, aducând rezultate importante, apreciate de specialiștii din țară și străinătate. O parte din rezultatele obținute i-au servit la teza inaugurală susținută pentru obținerea gradului de doctor în chimie. A continuat apoi cu*

cercetări referitoare la substanțele antituberculoase pe care le-a publicat, împreună cu colectivul de specialiști ai Catedrei de Chimie organică, la mai multe reviste de specialitate.

CORRESPONDENȚA

O vastă corespondență, nenumărate intervenții inevitabile, consfătuiri, planuri etc, măcinau rezistența fizică a profesorului C.V. Gheorghiu, mai ales că nu înțelegea să-și neglijeze nici activitatea didactică și nici cea științifică. Dar satisfacția odihnitoare a succesului său nu poate compensa efectul dezastruos al unei excesive și necurmte tensiuni a organismului său.

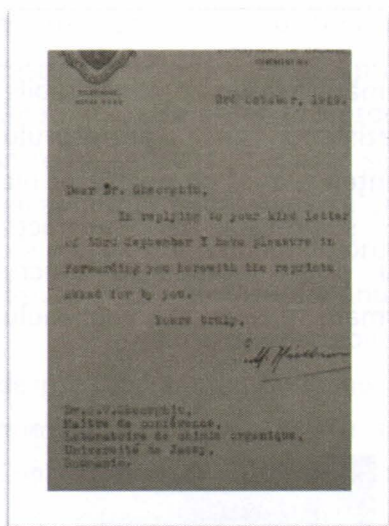

*Scrisoare adresată prof
C.V.Gheorghiu de către prof.
Marcel Delépine (1934)*

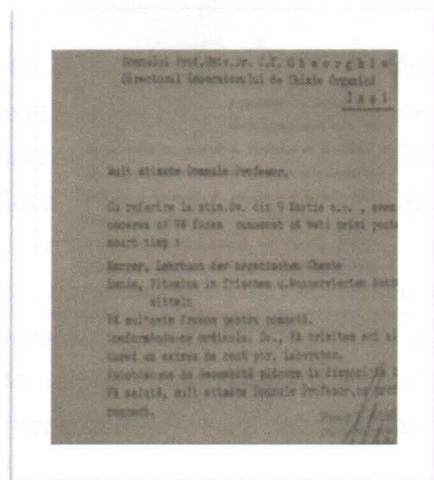

*Prof. C.V.Gheorghiu în sala de
curs (1953)*

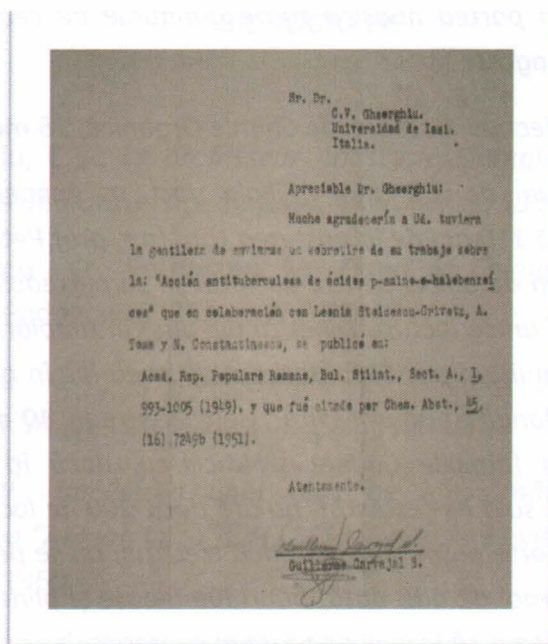
Moartea sa neașteptată, nu străină de aceste frământări, l-a răpus la 16 februarie 1956, și a însemnat o grea pierdere pentru toți cei care l-au cunoscut și apreciat.

Scrisoare adresată prof.
C.V.Gheorghiu de către prof.
M.Heilbron, Liverpool (1929)

Adresă din partea Librăriei „Franz
Muhldorf, Cernăuți (14 martie
1940)

*Scrisoare din partea Prof. Guillermo Carvajal,
Institutul Politehnic National, Mexic (1951)*

Din corespondența Margaretei Gheorghiu, soția profesorului

„Te pup și eu Margareta dragă și-mi pare rău că nu ești și tu aici. Cât despre Costică să n-ai grijă că-l păzim noi de stricăciune și de alte metehne să vie înapoi cum l-ai trimis.” Sandu Cișman,

1954, Timișoara

„Oricum ar fi însă noi ne gîndim la ce-a fost și la ce-ar fi putut fi dacă ar mai trăi profesorul nostru. Mereu și mereu îl pomenim și-l regretăm cum nu se poate descrie. Peste câteva zile este iarăși o zi plină de amintiri pentru tot laboratorul și vă rugăm

să primiți din partea noastră toate gândurile de cea mai caldă simpatie și dragoste”

Colectivul Catedrei de Chimie Organică, 15 mai 1957, Iași

În ziua de 12 mai, Filiala Iași a Academiei R.S.R. comemorează 110 ani de la nașterea tatii (n.r. prof. Petru Bogdan). Eu mă zbat ca de obicei pentru ca totul să se petreacă bine și mă enervez când unele lucruri trenează din vina întâmplărilor. Sper ca finalul va fi mulțumitor. Sărbătorirea va avea loc în noul palat al Academiei, lângă Spitalul Militar, colț cu strada 40 de Sfinți (pe unde locuiau familiile Cădere și Miclescu, dacă îți mai aduci aminte), unde sala de festivități nu are decît 200 de locuri, ceea ce mi se pare foarte puțin. Recapitulând trecutul, mi se perindă toate persoanele dragi de altă dată, figuri luminoase și pline de energie și de spirit, și caut să le învii pe toate în conferințele vorbitoarelor și sper să reușesc. Horia Hulubei, C.V. Gheorghiu, Radu Cernătescu, Eugen și Mariana Papafil, Sandu Cișman, Th. V. Ionescu, Ilie Matei și alții vor defila atît în vorbe cît și în fotografii pe dinaintea tinerilor care nu i-au cunoscut”

2 mai 1983, Iași

Încheind această succintă prezentare, am dorit să aducem în actualitate și să creionăm, prin intermediul mărturiilor prezentate, dimensiunea educativă și calitățile excepționale, care l-au consacrat de-a lungul timpului pe chimistul C.V. Gheorghiu drept unul dintre cei mai prestigioși profesori ai Universității „Al. Ioan Cuza” din Iași.

BIBLIOGRAFIE

1. Gheorghiu, C.V., *Le professeur Anastasie Obregia*, in *Annales scientifiques de l'Université de Iassy*, XXIV, fasc.1, 1938.
2. Simionescu , Cr., Petrovanu, M., *Figuri de Chimiști ieșeni*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1964.
3. Budeanu, C.H., C.V.Gheorghiu, în *Analele Științifice ale Universității "Al.Ioan Cuza"*, Iași, II, 1956 (extras).
4. Ababi, V., *Implinirea unui veac de învățământ chimic la Universitatea "Al.Ioan Cuza" Iasi (1860-1960)*, în *Revista de chimie*, vol.II, nr.12,1960.
5. Petrovanu, M., Caproșu, M., Mangalagiu, I., *Istoria chimiei în România până la 1944*, Ed. Universității "Al.Ioan Cuza" Iași, 1997.
6. Nicolau, E., Stefan,I.M., *100 de oameni de știință și inventatori români*, Ed.Ion Creanga, Bucuresti, 1987.
7. Ivanici, I., Marcu P., *Nemuritorii academicieni români*, București, 1994.
8. Rusu, D., *Membrii Academiei Române 1866-2003- Dicționar*, București, 2003.

9. Gheorghiu, C.V., *Reuniunea internațională de fizică, chimie și biologie de la „Palatul descoperirilor științifice” din Paris, Rev.Șt.” V.Adamachi*, 23, 129 (1937).

ISBN 978-606-8547-20-6

editura | iași
palatul
culturii | 2016

<https://biblioteca-digitala.ro>